

Hoover in Smith bosta predsedniška kandidata v prihodnji kampanji

Little Point Sable, Michigan, 3. avgusta. Dr. Scott McBride, ki je po poklicu generalni ravnatelj suhaške organizacije, znan pod imenom Anti-Saloon liga, je danes prerokoval, da bo demokratska stranka prihodnje leto imenovala ponovno Alfred Smitha za predsedniškega kandidata, in da bo republikanska stranka enako imenovala Hooverja za nadaljni termin. McBride je oddal svoje prerokovanje tekem sestanka raznih državnih ravnateljev posameznih organizacij suhaške stranke. "Brez dvoma je," je izjavil McBride, da bo republikanska stranka izbrala Hooverja za svojega predsedniškega kandidata. Edino v slučaju, da bi Hoover sam odklonil kandidaturu, kakor jo je Coolidge pred štirimi leti, bi republikanska stranka zbrala drugega kandidata. Na demokratski predsedniški konvenciji pa bo najprvo predlagano ime Franklin Roosevelt, guvernerja države New York, da prevzame kandidaturu, toda to je le nekaj častni pozdrav Rooseveltu. Slednji bo dobil večino delegatov za sebe, toda na noben način ne bo mogel dobiti dvetretinsko večino, kot jo zahtevajo pravila demokratske stranke, kajti država Massachusetts in več severnih držav ne bo glasovalo za njega. Ker Roosevelt raditega ne bo mogel prodati, bo konvencija predlagala ime Alfred Smitha, in slednji bo izvoljen kandidatom z aklamacijo. McBride je izjavil, da niti Roosevelt niti Smith ne prijata suhaškimi organizacijam v Ameriki.

Kruppove tovarne se ustanovijo v Kanadi?

Toronto, Kanada, 3. avgusta. Zastopniki velikih Kruppovih tovarov v Nemčiji se mudijo v Kanadi, kjer nadzirajo teren, ki bi bil ugoden za gradnjo jeklarskih tovarov Kruppove firme. Poslali so že svoje sporočilo, toda do odločitve še ni prišlo. Tudi nekaj drugih zastopnikov industrije iz Nemčije je posetilo Kanado z enakimi načrti. Samo v Zedinjene države nihče ne pride, da bi začel graditi nove tovarne.

Štiri sestre ponesrečene

Ko so se preteklo nedeljo večer vračale iz piknika, ki se bile vršili blizu Medina, Ohio, so bile ranjene štiri hčerke Mr. in Mrs. Martina Simon iz 3120 W. 12th St. Avto, v katerem so se vozile, se je prevrnil v cestni jarek. Lena, 18 let stara, je umrla v Berea bolnici, ne da bi prišla k zdravništvu, dočim je njena starejša sestra nevarno ranjena v bolnici in je malo upanja za okrevanje. Ostali dve deklici bosta živeli. Pogreb umrle Lene se bo vršil v sredo zjutraj pod vodstvom A. Grdina & Sons.

Oropana Slovenka

Okoli pol šeste ure sinoči je prišel v Fanny Farmer candy trgovino na 1115 Euclid Ave. neki mlad možički, ki je zahteval škatljo candy. V trgovini je bila sama Miss Ida Skulj, 1099 E. 71st St. Ko se pripravila, da proda škatljo, pokaže neznanec revolver in zapreti dekletu da se umakne. Nato je hitro pograbil iz registra \$60.00 in pobegnil ter se pomešal med množico na cesti.

* Newyorški župan Walker se baje namerava odpovedati.

Laški kralj je pobegnil bombnemu napadu v Genevi. Mesto zastraženo

Geneva, Italija, 3. avgusta. Sem sta dospela laški kralj in kraljica, da sta navzoča, ko spustijo novi laški parnik "Rex" v morje. Par ur, predno bi se imele začeti svečanosti, je eksplodirala bomba na glavnem trgu mesta, prav v bližini hotela, kjer je bivalo mnogo odličnjakov. Bomba je razbila okna v hotelu, kjer biva vojvoda Abruški, sicer pa ni naredila druge škode. Par dni prej pa je prišlo na glavni stan fašistične stranke v tem mestu več pošiljatev samopojnikov, ki so bili naloženi z razstreljivom. Takoj, ko je bomba eksplodirala, je bilo proglašeno nekako vojno stanje nad mestom. Policija in vojaštvo je nemudoma vsakogar v bližini preiskalo, in nad 100 oseb je bilo aretiranih. Ko sta kralj in kraljica dospela v mesto, je bil kolodvor zastražen od celega polka vojaštva. Bomba je eksplodirala ob 1:40 zjutraj, in slavnosti bi se imele začeti ob 8. uri. Slavnost se je izvršila točno po programu. Nov trans-atlantski parnik "Rex" bo baje eden najhitrejših parnikov, in Italija namerava z njim dobiti rekord za preko-atlantsko vožnjo.

Governer pripravljen na vojno z duhovni

Mexico City, 3. avgusta. "Katoliška cerkev je sovražnica vsakega napredka ljudi," se je izjavil governer province Vera Cruz, Alberto Tejada, kot v odgovor na pritožbo škofa Valenca, ki je obdolžil governerja, da je povzročil umor dveh duhovnov. Governer Tejada je izjavil, da bo spolnoval vse postavne napram katoličanom kar najbolj strogo. Pred kratkim je bil narejen na njega napad, in Tejada dolži katoličane, toda dokazov ne more doprinesiti.

Slavni izumitelj Edison je v nevarnosti

West Orange, New Jersey, 3. avgusta. Thomas Edison, slavni iznajditelj, je danes toliko prišel k sebi, da je zahteval hrano. Toda zdravniki so mnenja, da se zdravje Edisonu ne bo več vrnilo. Edison je star 85 let. Trpinči ga Brightova bolezen, poleg tega je pa dobil mehurje v želodcu.

Je šel spat, bil odpeljan in okraden

Easton, Penna., 3. avgusta. Sam Harris, 31 let star, se je pravkar spravil k počitku, ko sta prišla v spalnico dva maskirana roparja. Pobraba sta mu ves denar in zlatino v vrednosti \$1,200, nakar sta ga odpeljala z njegovim avtomobilom 15 milj iz mesta, in da preprečita preganjanje, sta zavozila roparja avto v cestni jarek.

Betty Gray aretirana

Common Pleas sodnik MacMahon je odredil, da se aretirata poznana pustolovka Betty Gray, ki je zadnje čase spremenila svoje pričevanje napram Hymie Martinu, ki je bil obsojen v do smrti zapor radi umora councilmana Potterja. Betty Gray trdi sedaj, da je v resnici se zgodilo vse drugače kot pa je ona prvotno pričala. Sodnik MacMahon je dal zapreti Grayovo zaradi razhajanja sodnije. V ječi bo ostala do 14. septembra, ko se bo morala zagovarjati radi krive prisige.

"Piknik" mestnih trpinov vročine

Hoover in delavski tajnik Doak se posvetujeta za pomoč pozimi

Hoover Camp, Rapidan, Virginia. Predsednik Hoover se je večeraj skoro vse popoldne posvetoval z delavskim tajnikom Doakom. Govorila sta o današnji brezposelnosti in delala načrte, po katerih se bo vlada ravnala v prihodnji zimi, ko se pričakuje, da bo problem brezposelnosti najhujši. Dočim se v polletju eden ali drugi reši na ta ali oni način, pa povzroča zimsko vreme silno trpljenje med brezposelnimi. In ker se ne pričakuje, da bi se položaj kaj zboljšal, je treba že sedaj skrbeti za prihodnjo zimo. Dasi je bilo številno drugih gostov navzočih v taborišču, se Hoover za nje ni dosti zmenil, pač pa se je posvetoval z Doakom, kako bi se dala reorganizirati ameriška pomožna akcija. Poroča se, da je predsednik Hoover nepreklicno nasproten, da bi se delila kakšna podpora od strani vlade. Boril se bo do skrajnosti v kongresu proti delitvi podpore. Hoover je mnenja, da vlada lahko mnogo pomaga, ako naredi tozadevne načrte naprej. Hoover bo v kratkem sklical konferenco industrijalcev v Washingtonu, kjer se bodo izdelali podrobnejši načrti. Enake konference so doslej še vedno pokazale, da nimajo nobenega uspeha.

Obstreljena

Mary Hyslop, 3320 E. 90th St., je večeraj gledala avtomatični revolver, katerega ji je kazal eden izmed borderjev, ko se je revolver sprožil, in je dobila Mrs. Hyslop tako nevaren strel, da najbrž ne bo okrevala. Ženska je mati petih otrok.

Černe pozdravlja

Iz Hot Springs, Ark., kjer se že dalj časa nahaja radi svojega zdravja, pošilja pozdrave Mr. Frank Černe, ki nam sporoča, da se v kratkem vrne v Cleveland.

Ljudje v Clevelandu so lju- bitelji petja. 88,708 navzočih pri operi

Da imajo ljudje v Clevelandu smisel za lepo petje, zlasti pa še za operno petje, se je dokazalo pretečeni teden, ko je šest opernih predstav posetilo 88,708 Clevelandčanov. Mnogo stotin naših rojakov je bilo pri teh predstavah, ki so se prvič privedle na prostem, v novem mestnem stadionu, ki je bil za to priložnost posebno prirejen. Ognjeni udeležbi se je še bolj čuditi, ker smo šele maja meseca imeli v Clevelandu operne predstave od Metropolitan operne družbe. Da je bil poset opernih predstav pretekle teden tako številen, je seveda v prvi vrsti pripisovati nizkim cenam za vstopnice. Za 25c ste lahko na rezerviranem sedežu poslušali prvovrstno petje. Dočim je proizvajanja Metropolitan operne družbe poslušalo 65,571 oseb, je pa prišlo k ljudski operi 88,708 oseb, ali skupaj 155,000 oseb v dveh mesecih, kar je rekord, ne samo za Cleveland pač pa tudi za druga mesta. Kar bo preostalo čistega dobička, se bo vporabil za mleko sirotnim otrokom.

Pokolj v Chicagi

Chicago, 3. avgusta. Trije zamorci so bili ubiti in trije policisti ranjeni v splošni bitki, ki je nastala, ko je policija hotela pregnati iz hiše neko zamorsko družino radi neplačane najemnine. Sodni uradniki so prišli, da odnesejo pohištvo, ko se je v naglici zbralo kakih 500 črncev pred hišo. Začeli so groziti. Ko je dospela policija, so jo črnci napadli z noži in revolverji. Policisti so začeli streljati. Policija trdi, da so voditelji črncev bili komunisti, ki nestrastno hujskajo črnce.

* 18,000 krojaških delavcev v New Yorku se je vrnilo na delo.
* Esperantisti so začeli večeraj zborovati v Krakovem.

Amerika in Francija sta posodili ogromne svote angleški zakladnici

London, 3. avgusta. Angleška državna banka naznanja, da je dobila od ameriške federalne banke in od francoske državne banke na razpolago posojilo v svoti \$250,000,000. Pričakuje se, da bo Anglija velik del tega denarja posodila naprej Nemčiji, ker Francija ni pri volji, da bi na lasten račun posodila denar Nemčiji. Z istim posojilom je Anglija precej zboljšala svoje kredite v tujemstvu, poleg tega se je pa ustvarilo boljše mednarodno zaupanje v denarni trg. Nov kredit Angliji bo vzbujal splošno zaupanje angleškega naroda v domače banke vsaj do časa, ko se parlament zopet zbere k zborovanju. Nadalje se angleška vlada trudi, da izbjije iz vladnega proračuna \$500,000,000, kar je večinoma namenjeno za javne podpore, toda nobena stranka se ne drzne začeti s tem delom, ter bi to neugodno uplivalo pri prihodnjih volitvah, toda državni proračun je previsok in se mora nekaj narediti.

Zope stotine Kitajcev po- ginilo v povodnji

Hankow, Kitajska, 3. avgusta. Nove povodnji so nastale v pokrajinah Yangtse in Han reke. Stotine ljudi je umrlo žalostne smrti. Omenjeni reki sta že zadnji teden povzročili večjo povodnjenj.

Iz domovine

Mr. Kollander nam sporoča z dne 23. julija, iz Zagreba, kamor se je podal na obisk, da so iz neznanih vzrokov vsi vlaki preiskani po Hrvaški, javna poslopja so zastražena, in mali kot veliki železniški mostovi od vojakov obkoljeni. V Sloveniji ni kaj takega. Nadalje nam sporoča, da je suša na Hrvatskem povzročila ogromno škodo, v Sloveniji je pa dež pravčasno rešil pridelke.

Mussolini se ne boji vojne, toda Italija deluje ne- prestano za mir

Ravena, Italija, 3. avgusta. Laški diktator Mussolini je danes izjavil, da je Italija vedno pripravljena delovati z drugimi narodi za ohranitev svetovnega mira. Mussolini je imel govor ob priliki otvoritve novega akvedukta, ki bo preskrboval Raveno s svežo vodo prvič v stoletjih. "Fašistska vlada," je izjavil Mussolini, "se ne boji nobene vojne, toda je pa v prvi vrsti za mir, kajti napeti mora svoje skrajne sile, da zboljša materialno in moralno stanje laškega naroda. Jaz ponovno izjavljam, da vlada fašistov in fašisti sami želijo mir. Mi želimo mir z vsemi narodi, z onimi, ki so daleč od nas in z onimi, ki so naši sosedje. Mi želimo mir ne iz vzroka, ker se bojimo vojne, pač pa ker se nahajamo na ogromnem delu, da rešimo čimprej laški narod trpljenja, v katerem se danes nahaja. Mi, fašisti, delamo direktno za narod, in narodu ne pridigamo samo njegove pravice, pač pa tudi njegove dolžnosti. Črnosrajčniki v Raveni, želim, da bi bili vedno v prvih vrstah, najsi bo v miru ali v vojni. Ali lahko štejem na vas?" Odgovor je prišel iz tisočih grl: "Da, prisegamo!"

Francoski zunanji mini- ster je postal slab

Paris, 3. avgusta. Francoski zunanji minister Briand je dobil zapoved od zdravnikov, da mora skrajno čuvati svoje zdravje. Star je 69 let, in je že 30 let neprestano v javni službi Francije. Zlasti ga jezi, ker ne sme kaditi cigaret, katerih je po 60 pokačil na dan, in tudi vina ne sme piti ter le pripravljeno hrano, dasi je poznan, da ima zelo rad tečna jedila.

Zaplemba Josephine K. je bila postavna

Washington, 3. avgusta. Državni oddelek ameriške vlade je poslal kanadskemu poslaniku v tem mestu odgovor na protest kanadske vlade radi zaplemba parnika Josephine K., ki se je izvršila v januarju mesecu, 1931. Ameriška obrežna straža tedaj ni samo zaplenila parnika, ki je prevažal žganje, pač pa je bil pri streljanju, ki je nastalo pri tem, ubit kanadski kapitan in en mornar.

Zopet ni besede o zrako- plovu Lindbergha

Churchill, 3. avgusta. Mr. in Mrs. Lindbergh sta se odpeljala danes ob 1:45 popoldne proti Baker Lake, 371 milj naprej ob Hudson Bay. Ako bi počasi pljula, bi morala priti tja najkasneje ob 7. večer, toda doslej še ni nobene besede o Lindberghu. Vzrok je najbrž, ker radio radi aurore borealis ali severne luči in statike v zraku ne deluje.

Demokratski piknik

V Alexander's Grove, na Canal in Sagamore Rd., se vrši v soboto velik demokratski piknik. Igral se bo baseball, vršili se bodo govori in za prigrizek in za vse drugo bo izvrstno preskrbljeno. Prijazno ste vabljeni.

Bečaj umrl

Sporočila se nam, da je v Valey Summit, Maryland, umrl rojak Rudolf Bečaj, po domače Markov, doma iz Grahovega pri Raku. Tam zapuščila soprogo, sina in hčer, brata Johna in Mihaela. Bodi mu ohranjen blagospomin.

Izkoriščanje brezposelnih Clevelandčanov. Odu- ščeni od dela brez plače

Lačni in brez vsakih sredstev so se vrnili te dni Clevelandčani, 300 po številu, iz premogovnikov v West Virginiji. Zaposleni so bili v premogovnikih mesta Wheeling. Prišli so v urad državnega ravnatelja za posredovanje dela. Pritožili so se o neznosnih razmerah, ki prevladujejo v premogovnikih West Virginije. Kot so izjavili, jih je najela za delo International posredovalna agencija, ki ima svoj urad na 428 Superior Ave. Rekelo se jim je, da bodo dobili stalno delo v premogovnikih, in da se jih ne bo smatralo kot štrajkolomce. Končno so jih naložili v buse, po 36 mož v en bus, in začela se je dolga vožnja proti West Virginiji. Vožnja je trajala 21 ur. Pred odhodom je vsak mož dobil dva kosa kruha. Kmalu po prihodu v Wheeling so šli na delo v premogovnike, in ko so delali tam nekaj dni, jim je vodstvo povedalo, da jih ne potrebujejo več. Bili so vsi odpuščeni, ne da bi dobili kaj plačano za delo. Vodstvo premogarske družbe je sprva tajilo izjave delavcev, končno je pa zastopnik premogarske družbe izjavil, da so znašali stroški transporta in prehrane delavcev toliko, kot so zaslužili, in da torej nimajo ničesar več tirjati. Vlada bi morala na vsak način preiskovati poslovanje one družbe, ki je delavce spravila v rudnike.

Silen mraz povzročil smrt štirih otrok

Buenos Aires, Argentina, 3. avgusta. Štirje otroci so zmrznili v Patagoniji, južnem delu province Argentine, ko je mrzel val nenadoma poplaval deželo. Indijanci, ki v večini stanujejo v Patagoniji, trpijo mnogo radi mraza. Vlada jim je poslala mnogo toplega oblačila.

Naselniški uradniki pri- jeti radi sleparije

New York, 3. avgusta. Zvezna oblast je dala zapreti na Ellis Islandu dva uradnika, ki sta pomagala s ponarejenimi listinami stotinam tujcemcev, ki so bili deportirani, da so zopet lahko dospeli v deželo. Oba aretirana sta bila postavljena pod \$5,000 bonda.

200 komunistov v repu- blici Peru izgnanih

Lima, Peru, 3. avgusta. Vlada republike Peru je izgnala 210 komunistov, katere je aretirala radi neprestane agitacije med delavci. Odposlani so bili na neki samotni otok, kamor nima nihče dostopa kot vojaška straža.

Prijazni pozdravi

Louise Čebular, Louis Ogrinc, Dolly, A. in Louis Kukenberger nam pošiljajo prijazne pozdrave iz Cooperstown, N. Y., kjer so že en teden na počitnicah. Pravijo, da so tam lepi kraji in je dosti Slovencev tam okoli na farmah. Pozdravljajo vse Clevelandčane.

Računi za plin

Plačajte vse račune za plin, za vodo, elektriko, telefon, v uradu "Ameriške Domovine." Računi za plin so plačljivi do ponedeljka, 10. avgusta, do 6. ure zvečer v našem uradu.

Važna seja

Podružnica št. 14, Slovenske ženske Zveze, ima nocoj večer, v rednih prostorih važno sejo. Navzočnost vseh članic je potrebna.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays

NAROCNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto ...\$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po razpisalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo celo leto \$7.00, pol leta \$3.50.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina, 4117 E. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 6628.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

No. 182, Tue., Aug. 4th, 1931

Jugoslavija nas spoznava

Vsa leta svojega bivanja v Ameriki se je naš narod vedno spominjal svoje stare domovine. Slovenci v Ameriki niso nikdar pozabili svojih domačih. Ne samo, da so posamezni rojaki poslali svojcem v domovino tekmo 40 let najmanj 100 milijonov dolarjev, s katerimi dolarji je bilo rešenih stotine slovenskih posestev propada, pač pa so tudi naše organizacije in potem pa trgovci in delavci neprestano, leto za letom pošiljali v domovino ogromne svote za to ali ono stvar.

Kdor čita slovenske časopise v Ameriki zadnjih trideset let, ta dobro ve, da ne mine teden, da ne bi bral v tem ali onem časopisu, da je ta ali ona skupina naših rojakov po širnih nasebinah Amerike zbrala toliko in toliko dolarjev ter poslala to v domovino.

In pošiljalo se je za vse stotere namene. Za požarne brambe, za spomenike, za kapelice, za križevne pote, za ceste, za občinske stavbe, za šole, za narodne domove, za domove slepih, starih in onemoglih, za maše in socialistično propagando, za tiskarne, za občinske reveže, za požarje in povodnji prizadete. Milijone in milijone dolarjev je poslal naš narod iz Amerike svojcem in splošnim potrebam. Človek se le čudi, da je ta priprto naš izseljenec toliko zmogel in pošiljal milijonske pošiljave v domovino.

Mnogi vas še pomnite dvoje pošiljatev v blagu iz Amerike v domovino, takoj po zaključku vojne v staro domovino. Samo te dvojne pošiljave so veljale ameriške Slovence nad štiri milijone dolarjev, in kje je doba štiridesetih let neprestanega pošiljanja dolarjev v domovino.

Vsega tega ne bi bilo, da naš narod ne bi ljubil svoje rojstne domovine, svojega očeta, matere, bratov in sestric, ki jih je pustil v domovini. In lahko rečemo, da je naša Slovenija mnogo po zaslugi rodni bratov, izseljenih v Ameriki, kolikor toliko prospevala, in da je bilo s pomočjo ameriških Slovencev rešenih tisoče slovenskih domačij in eksistenc.

Vendar, dasi je privatno razmerje med izseljenci in med onimi, ki so ostali v domovini, bilo tako ozko in prisrčno, pa se na zunaj to ni poznalo. Da, naravnost prezirani so bili izseljenci od rodne domovine v mnogih ozirih, zlasti od strani vlade. Stare avstrijske vlade ne bomo omenjali, ona sploh nikdar ni pospeševala ožjih, recimo kulturnih ali družabnih razmer med izseljenci in domovino. Toda ko je po končani svetovni vojni nastala Jugoslavija, dolga, dolga leta v tem pogledu ni bilo nič boljše.

Časopisje v domovini se sploh ni brigalo za naše ameriške ustanove, za naše narodno gibanje, za našo kulturo, organizacije, cerkve, narodne domove. Smatrali so vse skupaj, da je nekaka malenkost brez pomena. In vendar biva tu nad dvajset procentov vsega slovenskega naroda.

Nehote pa moramo priznati, da ko je v Jugoslaviji zavrela druga sapa v vladi, ko je slednja potlačila strankarske spore, politične mahinacije strank, ko so v Sloveniji v javnosti nehali s klerikalnim in liberalnim bojem, ko je iz časopisja v domovini zginilo morje neprestanih bratskih preprirov, da prav od onega časa bratje v domovini posvečajo vso drugo pozornost izseljenim bratom v Ameriki. Pogostejše novice o življenju naš "Amerikancev," podrobnejši opisi našega življenja in napredovanja, vse to smo opazili zadnje case v domovinskih listih.

In čudno pri tem je, da se je to zgodilo v zadnjih dveh letih, ko je gospodarska depresija silno prizadela Slovence v Ameriki, ki niso v stanu niti polovico toliko več pošiljati v domovino kot prej. Kljub temu pa se je razvila v domovini najboljša volja napram ameriškim Slovcem.

Letos je v treh raznih skupinah odpotovalo iz Amerike nekako 300 ameriških Slovencev. Tako domači ljudje kot vlada, prvič v zgodovini obiskov ameriških Slovencev v domovini, so privedili tem našim ljudem izletnikom v domovini ne samo domač, prijazen sprejem pač pa je tudi vladni aparat šel z vso naklonjenostjo izletnikom na roke.

Časopisje v domovini mnogo piše o naših v Ameriki, spominja se njih napredka, kulturnega življenja, da se kar čudimo. In to pisanje ni prisiljeno, pač pa je gorko prijetno, ter mora prihajati iz srca. Prepričani naj bodo oni v domovini, da naš narod v Ameriki toliko upošteva to iskro domovinskega spomina in upoštevanja. Daje nam novih moči za ohranitev naše narodnosti v novi domovini.

D O P I S I

Ljubljana, Jugoslavija.—Zopet sem dolgo odlašal z mojnimi dopisi. Ni mogoče, pa ni, da bi mogle vse sproti poročati. Enkrat pride to, drugič drugo, in tako sem zaposlen, da kar ne morem do pisanja. Včeraj sem bil v Sodražici in semnji. Semnji sem slikal; ljudi in živino. Sodržanje pošiljajo rojakom v Ameriko številne pozdrave. Z mehoj in ženo vedno potuje tudi profesor dr. Trdan, kateremu so vsi kraji dobro po-

znani: ve za vsako stezico in vasio, poleg tega je pa jako zabaven in ve vedno dosti zanimivega povedati.

Sinoči smo se vrnili z dvadnevne avtomobilske vožnje. Prišli smo v Ljubljani in se peljali skozi Bevke (rojstna vas Mrs. Marjance Kuharjeve), dalje skozi Vrhniko, Logatec, Rakovec, Cerknico, Begunje, Lož in smo dospeli do vasi Nadlesk, katero je dva dni pred našim prihodom uničil požar. Mr. Jo-

seph Lekšan iz Barbertona mi je naročil pozdrave za sestro in brata v tej vasi. Požar je strašno uničil nesrečno vas; zgorelo je 18 hiš z gospodarskimi poslopiji vred; 24 gospodarjev je prizadetih. Silna žalost je bila na obrazih vaščanov, ko so ogledovali golo osmojeno zidovje. Lekšanova hiša je tudi uničena.

Goreti je začelo v nedeljo večer ob devetih v nekem skednju. Radi silne suše je ogenj v trenutku objel vsa poslopja, ki so bila s slamo krita in stala tesno skupaj. Rešili so govejo živino, zgorelo je pa več prešičev. Mi smo se (pripeljali v Nadlesk dva dni pozneje, pa se je še pokazal dim tupasem iz tramovja. Strah in groza požara bo ostal vsakemu v spominu do smrti. Zares, ubogi ljudje! Ravno ko smo bili mi tam, je prihajala živina domov s paše, pa ni imela kam iti v hleve, ker je vse zgorelo.

Ljudje so se nam smilili in s težkimi srci smo se poslovlili in se odpeljali naprej proti Sodražici, Ribnici, Dobrem polju in v druge kraje Dolenjske. Prenočevali smo v Sušju pri Trdanovih. Spali smo v senu po starem običaju.

Kmalu zopet kaj več. Pozdrav vsem skupaj.

A. Grdina.

Iz bele Ljubljane.—Poročati moram, da naši Sokoli vrlo napredujejo. Sedaj je pristopilo tudi mnogo deklet. Naša okolica je lahko ponosna, da se naša mladina tako zanima za sokoško idejo. Tudi Ljubljanski klub vrlo napreduje. Zadnji turek smo imeli sejo in po seji prijetno zabavo. Rojaki in rojakinje, pristopite k temu klubu, vam bo prav všeč. Pozdrav vsem skupaj.

Rozi Zdešar.

Cleveland (Newburg), O.—Dne 15. januarja, letos, je šel moj mož Anton Ajdišek kakor navadno zjutraj na delo. Ko je šel preko Union ceste, da na drugi strani počaka poulično železnico, pridrvi z veliko brzino avtomobil in ga povozí do smrti. Kolika žalost! Starejša hčerka Ana že dve leti na bolniški postelji, hišni gospodar, ki je s svojim delom vzdrževal družino—povožen in ubit!

Toda pokojni moj soproj je še v življenju skrbel za nas preostale. Bil je član več društev, med drugimi tudi društva Bled št. 20 SDZ z vso družino. Spominjam se, ko je večkrat rekel: "Sedaj se zavarujemo za slučaj nesreče, bolezní ali smrti, ko smo zdravi. V bolezní se ne more pristopiti k društvu!"

Da je pa kupa bridkosti polna, mi je vseomogli Bog poslal še eno preizkušnjo. Dne 2. junija se je ločila za vedno od nas naša starejša hči Ana in šla k svojemu očetu v nebeške višave. Bila je stara 22 let; vedno je upala, da ozdravi, toda volja božja je bila drugačna. V veliko tolažbo so mi bila društva. Posebno društvo Bled je skrbelo, da smo dobili vse o pravem času izplačano. Naj mi bo dovoljeno, da se javno zahvalim odboru, ki je vedno skrbel, da je bilo vse prav. Izrekam tudi najlepšo zahvalo glavnemu odboru naše ljubljene Slovenske Dobrodelne Zveze. Izrekam tudi zahvalo vsem rojakom, znancem in prijateljem, kateri so mene vdovo in otroke tolažili in nam storili mnogo dobrega.

Vi, cenjeni rojaki in čitatelji, morda imate sina ali hči, ki sta stara 16 let ali več, je dobro, da jih imate v društvu, posebno pri Slovenski Dobrodelni Zvezi. Ako jih še nimate, vpišite jih takoj danes, da ne bo morda jutri prepozno. Dve leti in pol smo dobivali podporo za bolno hčer in se po njeni smrti mi je tajnik društva Bled št. 20 SDZ prinesel ček v svoti \$15 za bolniško podporo.

Tudi za mladino je potrebno društvo. Se nič ne ve, kedaj jo zaloti bolezen. Enkrat se člo-

vek malo prehladi, pa je. Tukaj sem navedla dokaz, kako so nam podporna društva potrebna. Pozdrav vsem članom in članicam društva Bled št. 20

NAŠI LJUDJE NA VZHODU CLEVELANDA

Dobro je, da si od časa do časa malo ogledamo naše rojake v nasebini, ki so s svojim delovanjem pripomogli nasebini na gospodarskem in organizacijskem polju do boljšega uspeha. Nekateri teh so se utrudili v tem delu in so se umaknili v zaledje, modro motreč vsak preokret v nasebini, kako gre na ledino vrženo seme v klasje. Ti naši ljudje so ustvarjali in organizirali z lastno voljo in z lastnimi žrtvami ter pripomogli nasebini do napredka na kulturnem, društvenem, gospodarskem in narodnem polju. Pripomniti je, da so ti naši ljudje priprosti delavci, katerim ni nikoli manjkalo volje do dela. Ni jim zadostovala samo žuljava roka in trdo prislužen denar, ampak zahotelo se jim je po duševnem napredku, pod skupno streho in v skupnem hotenju, roka v roki in v pravi bratski slogi.

Naj mi bo dovoljeno na tem mestu omeniti od mnogih teh naših narodnih delavcev, vsaj nekatere.

Med nami živi v 36 letni življenjski dobi dobro poznani in vsestransko agilni delavec Anton Vehovec, na 19000 Kewanee Ave. že v mladosti se je zanimal za preokret in napredek v nasebini. Prišel je v mladih letih s trdim delom, da je s svojim zaslužkom preživljal svoje onemogle starše.

Anton Vehovec je bil rojen v Srednjih Gamelnah pod Smarno goro. Komaj je štel deset let, ko je odšel s svojo mamo v tužino in se preselil k očetu v Ameriko. Že v mladosti je stal v vrstah organiziranega delavstva, delal vedno na tem polju in bral pravice vsakega posameznega sotrpina.

Ko mu je bilo komaj 22 let, je prevzel predsedstvo organiziranih delavcev in isto pozicijo drži še danes, torej polnih 14 let. Potom raznih intervencij je marsikateremu našemu rojaku ohranil eksistenco, ko se mu je grozilo od strani delodajalca, da se ga postavi pod kap. Ima velike zasluge pri naših narodnih domovih in naših slovenskih kulturnih in podpornih organizacijah. Dosegel je mnogo uspehov pri mestni vladi v korist nasebine v prometnem ali v olepševalnem oziru.

Vehovec je mož jeklenega znašaja, neumornega dela in odločnega karakterja. V politiki je poštenjak, ki ga ne omamlja denar in ne zapeljujejo lepe vabe. V sebi nosi pošteno, odkritosrčno in dobro srce. Nedosegljivih fraz se ne poslužuje in polje pred njim in za njim je čista, rodovitna in dobro obdelana njiva. Rekord njegovega življenja govori, da je rojak trdo in pošteno delal za sebe in za druge.

Svojo staro mamicjo je globoko ljubil in skrbel za njo do konca njenega življenja. Svolli družini je skrben oče in dober gospodar svojemu imetju.

Misel, da bi lahko še več koristil svojim rojakom, ga je vrgla v politiko in tako je kandidiral v mestno zbornico leta 1927 in v drugič leta 1929. Rezultat zadnjih volitev je pokazal, da uživa Tone veliko zaupanje med našimi rojaki, ki ga visoko cenijo po njegovih velikih zaslugah za organizirano delavstvo. Malo mu je manjkalo glasov, pa bi bil predrl z mandatom v mestno zbornico v četrtem distriktu. Letos bo ponovno kandidiral za mestno zbornico v istem distriktu in če se bodo rojaki strnili v eno silo in podprli svojega sorojaka, mu je zmaga gotova. Petičje so v polnem teku in Mr. Vehovec se pripravlja z vso živahnostjo na politično kampanjo. Pred nekaj dnevi je bil izvo-

SDZ, kakor sploh vsemu članstvu naše Zveze ter ostajam vam vedno hvaležna,

Mary Ajdišek.

jenje, ki ti je poleg sladkosti, prinešalo tudi dosti grenkobe.

Naš znani lovec, poln humorja in mičnih pripovedk, Louis Hoffart, živi na 19050 Meredith Ave. Prijazna hišica, okrog nje lepo urejen vrt, v hiši pa dobro vzgojena družina, je lahko marsikomu v dober zgled. Hoffart je strasten lovec, in mati narava mu je dala tudi temu primerno postavo, da lahko hlasta po grmovju, stikajoč za zajci in fazani. Drugi lovci pravijo, da ima Lojze izredno dober nos na lovu. Vsakemu lovecu že pred začetkom lova prisodi, kako bo na lovu uspešen. V lovsko torbico svojega solovca vidi že nad 500 korakov daleč in presodi, kakšno vrsto municije nosi seboj.

Poleg izkušenega lovca je pa Hoffart tudi dober profesionalen delavec, ki zna izvrstno barvati hiše in papirate sobe. Rojen je bil v Zagradcu in pred 35. leti se je preselil iz rojstne grude v Cleveland, kjer biva ves čas. Pred 10. leti se je umaknil iz trgovine, ki jo je vodil deset let na 4121 St. Clair Ave. Rojak je mirnega in poseštenega značaja, ki ljubi veselo in pošteno družbo. Je aktiven in agilen društvenik, ter je tajnik lovskega in strelskega kluba, Euclid Rifle and Hunting kluba.

Ljubka žena mu je v zakonu rodila sedem sinov, katerih eden mu je umrl pred šestimi meseci. Družina živi mirno in jako harmonično življenje v lastnem domu.

Rojaki, kadar mislite, da vašša hiša potrebuje nove barve ali hočete papirati sobe, obrnite se do Hoffarta, v zagotovu finega dela in nizkih cen.

V lepi rezidenci, obkroženi z lepim in cvetočim vrtom, živi poznani rojak Frank Močilnikar. Lična hiša, obdana s sadnim in drugim drevjem, nosi številko 835 E. 185. cesta.

Frank Močilnikar se je rodil v Kašlju pod Ljubljano leta 1879. Po dosluženi vojaški dobi pri trdnjaviški artileriji, se je podal leta 1903 v Ameriko, in biva od tistega časa z malo izjemo ves čas v Clevelandu. Leta 1907 je odprl grocerijsko trgovino in isto vodil do leta 1916. Potem je odprl gostilno in jo vodil do leta 1919. Možak se je trudil za bodočnost primernega življenja, kar se mu je s pridnimi rokami tudi posrečilo. Poleg lepe rezidence poseduje tudi lepo in obširno farmo, kjer naša društva rada prirejajo svoje piknike. Med svojimi rojaki uživa Frank velik ugled in spoštovanje. Njegovo največje veselje je delo na farmi, kjer zlasti skrbno obdeluje vinsko trto, ki mu tudi vsako leto hvaležno povrača njegov trud z izborno kapljico.

Močilnikar je po postavi korenjak in njegovo srce je vedno odprto do svojega sorojaka. Vesela družba mu je v največje razvedrilo. Ljubi humor in se zna prilagoditi vsaki družbi. Za družico v življenju si je izbral pridno Ivancko, ki mu je rodila sedem otrok, ki so vsi v ponos družini. Starejši sin Filip je bil rojen leta 1905 in je sedaj že poročen z Mary, rojeno Stakič. Filip je vodja slovenske hranilnice na 185. cesti. Filip je fin dečko, prijazen in inteligentent, ter jako pridni in podjeten. Starejša hčerka je tudi že poročena, drugi pa pridno pomagajo staršem pri delu. Močilnikarjeva družina je poznana in spoštovana v nasebini. Frank je član lovskega in strelskega kluba in vsako zimsko sezono pa se udejstvuje v keglaških društvi. Frank je mož odkrite, toda odločne besede in je zaveden Slovenec. Kjer je treba kaj storiti za napredek, podpornih in kulturnih društev, ima Frank vedno odprto roko. On je eden tistih (Pulte na 3. strani).

Če verjamate al' pa ne.

Nekdo pride k odvetniku, rekoč, naj ga zagovarja na sodniji, ker ga sosed toži radi telesne poškodbe. Ko odvetnik svojega klijenta vse natanko izpraša, mu reče:

"Ne vem, kako bo. Vi ste sosed prva udarili. Če bi bili pustili, da vas on prvi udari, potem bi imeli sodnijo na svoji strani."

"Tisto je že res, da bi imel sodnijo na svoji strani, ampak poleg tega bi pa imel tudi nekaj manj zob sedaj v ustih," odgovori možak.

△
Jože Pograjc sedaj prodaja avtomobile. Prvega je prodal Ribničanu, in sicer največjemu Ribničanu v Clevelandu, John Levstiku na 63. cesti. Jože pravi, da je že to dokaz, da prodaja izvrstne avtomobile, ker ga je prodal Ribničanu, katerega ni mogoče prevarati. Jože mi je naročil, naj se hitro umaknem, kadar bom videl Levsteka z avtom na cesti, ker te mašine nič ne počakajo. Avtomobili, ki jih Pograjc prodaja, imajo trobente v dva precepa in so samo te trobente vredne tega denarja, ki se ga plača za avtomobil. Pograjc trdi, da bom jaz njegova prihodnja žrtev in je v nedeljo že dal za likof.

△
Frank Černe mi je poslal iz zdravilišča razglednico. Razglednico sem prejel v ponedeljek, to je drugi dan po jagrovskem pikniku. Ko sem si ogledal razglednico, sem šele spoznal, kakšno močno pijačo so točili v nedeljo. Na razglednici je namreč naslikan Frank Černe, pa če verjamate, al' pa ne—Frank samega sebe vozi v karjoti. Frank Černe sedi v samokolnici in Frank Černe z lastnimi rokami vozi to samokolnico.

Ko sem pogledal razglednico, sem samo vzdihnil: "Prokleta pijača, da mi še sedaj meša glavo!" V glavo mi namreč ni šlo, da prav vidim, da bi pošten kristjan samega sebe v samokolnici vozil. Po tistem vzdihu sem položil razglednico v predal, pil ves ponedeljek samo čisto vodo, šel zvečer ob osmih spat in sem danes zjutraj zopet pogledal razglednico, ampak—Černe še vedno Černeta vozi. Že sem mislil stopiti k dohtarju, da me preišče, ko me urednik pri sosednji mizi opozori, da prav vidim.

Kar dobro se mi je zdelo, ko sem videl, da sem še normalen, ampak v glavo mi pa ne gre, kako more človek samega sebe v samokolnici voziti. Kakor sem pozneje zvedel, mora Frank to delo opravljati za vežbo vsak dan, da si utrdi živce. Kakor hitro pride nazaj, bo moral meni razložiti, kako pravzaprav ta stvar gre, ker bi stvar prišla uporabna, kadar se ga človek naljaje in bi se takole lepo v samokolnici domov pripeljal, kadar bi ga noge več ne nosile.

△
Litvinski narod v Clevelandu je imel neko slavnost in za to priliko so Litvinci okrasili svoje hiše in trgovine. Litvinski pogrebnik je okrancljal svoj pogrebni zavod, da je bil ves v zastavah. Na pročelje zavoda je dal sredi zastav lep napis: "Dobro došli!" in sicer je ta napis prišel ravno nad napis njegove firme: pogrebni zavod.

△
Mož sreča vdovo, kateri je pred kratkim umrl soproj. Vedel je, da je bil ranjki dolgo bolan, pa vendar vpraša žalostno vdovo: "Pa je vaš mož dolgo trpel?" "Oh, dolgo, dolgo! Kar sva bila poročena."

NAŠI LJUDJE NA VZHODU CLEVELANDA
(Nadaljevanje iz 2. strani)

naših slovenskih korenin, ki so spravili našo slovensko clevelandsko naselbino do tega ugleda, ki ga danes uživa po vsej Ameriki.

Na 1020 E. 185. cesta je na vogalu Mozina Drive pred kratkim odprl trgovino z mehkiimi pijačami, sladoledom in tobačnimi izdelki ter grocerijo naš rojak, Filip Raztresen.

Rojen je bil v Botanjevem, Št. Jošt pri Vrhniki. Pred 30. leti je došel v Ameriko in sicer v La Salle, Ill., kjer je vodil restavracijo polnih 17 let. Pred 13. leti je došel v Cleveland in je vodil tukaj trgovino 11 let. Zadnje čase je živel na farmi v North Perry, O., katero je potem prodal rojaku Blazu Hacetu. Raztresen ima velik krog prijateljev v Clevelandu, katerim bo z veseljem postregel, kadar ga bodo obiskali. Prostore, kjer sedaj trguje, je lepo in moderno opremljen. Vzorna snaga da trgovini okusno lice.

Leta 1904 se je poročil z Agnes, rojeno Konda in žena mu mu je desna roka v trgovini. Da jima ni dolčas, sta si vzela rejkeno, ki jo ljubita kot lastnega otroka. Filip je iskrena duša, prijazen in pošten. V vrhniškem narečju zna lepo pripovedovati dogodljaje iz svojega življenja.

Rojaki, kadar vas pelje pot mimo, oglasite se pri njem. Postreženi boste z dobrim blagom po nizkih cenah.

Prihodnje dneve se hočem ustavit pri drugih uglednih družinah in naših naročnikih, da tudi o njih izvemo, kdo so in kaj delajo.

Joško Penko,
zastopnik Ameriške Domovine.

ČEVLI IZ RIBJE KOŽE

Sedaj so iznašli proces, po katerem se ustroji ribja koža za čevlje, kakor usnje iz drugih kož. Posebno lepi so ženski slipe perji iz kož zlatih ribic.

Zadnja kmečka vojska

ZGODOVINSKA POVEST
IZ LETA 1578
(Spisal Avgust Šenoa iz Hrv. Poslov. L. J.)

"E, zakaj pa ne bi, gospod župnik," odvrne kmet veselo, "od gosposke ni prišla nikaka zapoved, svoj posel na polju pa sem itak opravil, kaj bi vam to-rej ne storil usluge, ker ste prijatelj nas kmetov in naš tešite in obvezujete naše rane."

"Kako je doma, kako se godi ženi in otrokom?" vpraša brdovski župnik Ivan Babič.

"Kar nas je krščne družine pod streho, vsa je hvala Bogu zdrava, tudi čez nemo živino se ne morem pritoževati. Žito je lepo in tudi trta dobro kaže. Ako ne bo toče ali suše, bo obilo blagoslova, mraza se več ne bojimo. Okoli Stubice pa jih je zadela nesreča. Oni dan se je moj boter Matija Gubec, idoč po gosposkih opravkih v Mokrice, ustavlil pri meni. Prvil je, da je mraz napravil veliko škodo. Vsi vinogradi so črni. Boga mi, gospa Uršula se je na nesrečno preselila. Ali veste, gospod župnik, ne zamerite mi, zakaj se je selila stara iz Susjeda?"

"Ne vem, dragi Elija, ne vprašujem mnogo po gosposkih mukah. Tako se živi mirneje."

"Res je," pritrdi kmet in požene konje.

Nato prideta skozi selo v Podsusjed. Psi zalajajo glasno izza ograja, a v hišah nisi zapazil luči.

"Niti ene lučice ni v vsej vasi. To so pravi jazbeci in celo o polnem času. Po mojem mnenju ni več ura, kakor deset. Tako vsaj kažejo zvezde."

"In tudi ni," odvrne župnik. Elija požene zopet konje, a ko so se oddaljili od vasi Zapresica, izpregovori iznova:

"Povejte mi, častiti gospod, kaj pomeni ta prememba? Vi ste dobronik siromašnemu kmetu, vi ste učeni, vi morate to ve deti."

"Če bi vedel, dragi Elija, bi ti rekel, tako je," odvrne župnik. "Toda meni gospoda ničesar ne

pripoveduje; ne vidijo me nič kaj radi — samo tebi to povem — ker sem prijatelj z vami kmeti."

"Vem," potrdi kmet, "Bog vam poplača — in njim," zamrmra tišje.

"Da, vdajmo se v božjo voljo, sinko," reče stari duhovnik mirno; "ostanimo pri pravi meri, ker je dobro, in ne izgubljam srca in pameti, ker je to slabo. Srednja pot je najboljša. Tudi na tej so jame, trnje in kamenje — toda katero smrtno življenje je brez nesreče? No, miven človek ve, da ima vse dobro in vse zlo na tem svetu svoje bivališče in da švigajo vsak dan strele. Božji sin je nosil svoj križ, nosimo ga tudi mi."

"Eh, milost," zmaje kmet z glavjo, "nanosili smo se ga že za dva človeka."

"Vem," prikima župnik, "a Bog bo dal, pa bo dobro na svetu. Za trpljenjem pride rešitev."

"A to trpljenje traja že dolgo; en gospodar nas meče drugemu v roke, kakor da smo kosovni storži, a vsakemu ostane v roki nekaj zrnja in tako smo nazadnje kakor obran storž. Heningovci nam ne pijejo ravno krvi, a verujte mi, da so ljudje po vaseh nevoljni."

Privozila sta do vasi Brdovec, kjer si lahko razločil črni obris zvonika, kar skoči naenkrat kraj ceste človek, ki zakriči, dvignivši roko:

"Stojte, ljudje!" Elija natagne z eno roko vajeti, z drugo pa seže za pas, kjer je imel pištolo. Voz se ustavi in na njem skoči župnik brzo na noge.

"Kdo si!" zavpije Elija ljuto, "čemu mi tu plašiš konje?"

"Deni roko od pasa," odvrne človek mirno, "tega ni treba. Nisem ne Turčin in ne razbojnik, ampak poštna duša. Pomagaj Bog in sveti Nikolaj, ljudje božji, in ne zamerite, da vam sredi mirne noči zaskočim pot. Odgovorite mi za božjo voljo, kar vas bom vprašal."

"Govori," odvrne župnik, še vedno mirno stoječ na vozu. Človek pristopi bližje, in ko se je pokazal mesec iznad gore in padala mesečina na človeka, si lahko videl, kakšen da je. Bil je vi-

sok in suh. Dasiravno mu je sijal mesec v obraz, je bilo težko reči kakšne polti da je. Rekel bi skoro, da je ta podolgast trdi obraz z orlovskim nosom, pod katerim so mu padali dolgi črni brki na prsi, in te prsi take barve, kakor temna orehova skorja. Na glavi je imel črno kapo z rdečim trakom, z ramen mu je visela suknja, in bajno se je odbijala mesečina na njegovih črnih očeh, na srebrnih ploščicah na telovniku, na nožu in pištolah za pasom in na tanki cevi puške, ki mu je visela na rami.

"Da govorimo resnico, ljudje božji," prične neznan vojnik in položi svojo desno roko na voz, "jaz sem Marko Nožina, uskok, vojnik iz Sošica, in moj gospodar poglavar Jožef Turn iz Kranjske me pošilja s pismom k gospodu banu. Ne vem, kaj mu piše, ali rekel bi, da se na Kranjskem nekaj kuha, čeravno je naš svitli cesar sklenil s Turčinom mir. Vi veste, kakšna je turška mož-beseda in da mora biti puška vedno pripravljena za sprejem. No, naj si že bo, kar hoče, pismo nesem po povelju, in gospod poglavar mi je rekel pri odhodu: "Tu imaš pismo, Marko, nes ga banu. Vem, da ti ga ne bo odvezl živ vrag, kamo-li Turak. A rečem ti, ne noruj se, če izgubiš pismo, zapadeš glavo!" In takoj sem se napravil na pot. Toda ljudje božji, še hrtaj umori tek, kaj šele človeka. Ko sem prišel do te vaše vasi, sem že močno opešal in začel sem premišljevat, če se ne bi morda našla usmiljena duša, ki bi me prenočila in mi dala jesti in piti. Moram vam povedati, da imam v tem kraju po vaseh mnogo starih znancev, ki sem z njimi skupno pod banovo zastavo udrihal po Turkih. Toda tu sedi samo kaka kokoš na drve, vse je izumrlo, kakor da je bosanski paša tu plenil tri dni in tri noči in iztrebil vse kmečko ljudstvo. Potrkaj tukaj, potrkaj tam, od nikoder ne slišiš domačega odzdrava, samo psi se zaganzajo vate, kakor da bi te bil rotil antikrist. Vlegel bi se bil za trnje, če mi ne bi poslal Bog srečnega srečanja. Nato začujem voz in zagledam vaju in prosim vaju, da ne pustita mene, kristjana, v nočni rosi. Nisem, za Boga, ženska, a dolgoletna pot me je utrudila, in ker mi to zapoveduje točnost in poglavar, pa ne maram — a čemu blebetam brez potrebe? To naj vama zadostuje, vidva pa pokažite, da imata usmiljeno srce."

Ko je uskok tako govoril in ju prosil za prenočišče, se župnik umiri in sede, Elija pa se skloni in vpraša tujca:

"Ako si ti Marko Nožina iz

Sošica, pa mi povej, kje si se vojskoval?"

"Veliko me vprašuješ," odvrne uskok, "ker namreč ne delam. A povem ti, da sem se — sedem let je že od tega — vojeval pri Jelini proti antikristu Ferhatu, in sicer pod Ivanom Alapičem in Ivom Lenkovičem. To je vredno spomina, a tisto malo streljanje po stražarnicah in enake stvari ne pridejo v poštev."

"A kdo je bli tvoj poveljnik?" vpraša zopet Elija.

"Ognjan Strahinič."

"Dobro. Si morebiti poznal katerega vojnika, ki ima hišo v tej vasi, a je rodom iz Like?"

"Pač, morda misliš Matijo Gušetiča. To ni sicer krvokol, a njegova sablja ne pozna milosti."

"Ej, moj prijatelj si," reče Elija, "vidim, da govoriš resnico. Matija mi je veliko pravil o tebi, da si junak in poštna duša; sedi na voz zraven mene. Vzprejem te za gosta, ker sem tudi jaz doživel marsikateri krvavi dan pod banovo zastavo. Prisedi, Marko!" Nato se obrne Elija k župniku: "Ne zamerite, milostljivi gospod, poznam ga po imenu da je junak."

"Le vzprejmi ga, sinko, Bog ti bo povrnil. Božja volja je, da nasitiš lačne, napojiš žejne in vzprejmi ga."

Uskok skoči na voz, Elija pa zavoji v vas in reče plaho župniku:

"Vem, gospod župnik, da na vašem dvoru že vsi spe in ni več ognja, ker mislijo, da se boste vrnili šele čez dva dni. Vem, da ste tudi Vi lačni in žejni. A, ko se mi nudi tako lepa prilika, da pogostim hrabrega junaka, ne bodite hudi, ako tudi Vam ponudim svojo siromašno jed. Ne bi smel tega storiti, da niste že večkrat počastili s svojim prihodom moje siromašne hiše."

"Hočem, dragi Elija," prikima župnik, "naš Odrašenik ni lomil kruha samo pri bogatinu, ampak tudi v hiši ubožev. Jedel bom, ker je tvoj kruh pošten kruh."

Po teh besedah zavoji Elija na svoje dvorišče, a v tem hipu se pojavi na pragu Katarina. Kmetica se ne začudi malo, ko zagleda tako kasno toliko nepričakovanih in čudnih gostov, a tiho se loti dela ko ji pove Elija, kakšen človek je Marko in kako ga je pobral na cesti žejnega in lačnega. Elija ni živel v zadruhi, ampak sam s svojo ženó in deco, ker nista bila ne on in ne Katarina rodom iz tega kraja. Zaraditega sta imela boljše gospodarstvo in lepšo hišo. Gosta sta se vsedla v prostorni sobi za hrastovo mizo, ki je stala v kotu, dočim je v drugem kotu stala velika glina-

sta peč. Od peči dalje sta stale dve široki postelji, dve pisani skrinji in tkalske statve; nad mizo je visela slika sv. Elije, puška, dvoje turških samokresov in usnjata torba.

"Odožlo orožje," povzame Elija, "dosti dolgo ga že nosiš."

"Prav praviš," se nasmeje Marko ter pokaže velike bele zobe in vrže suknjo, torbo in pas na skrinjo in prisloni puško k oknu. Pretegnivši se sede zraven župnika, ki se je vsedel mirno v kot. Medtem ko sta se vsedala gosta, se prikaže iz postelje dvoje rumenih glav, ki sta gledali kakor miški od strani, a ko se je pretregnul uskok, se skrije-tlaho pod odejo, a ne prestraši se tretja glavica ki je gledala iznad peči. Bil je to šestleten črnolas deček, velikih črnih oči, v platneni srjaci. Položivši roke na hrbet se postavi dečko pred brkaste Marka in ga začne čisto mirno ogledovati.

"Čigav si, sinko?" vpraša vojnik malega.

"Jaz sem štipko Gregorič," odvrne deček moško, ne trenivši z očesom.

"Ej, pa naj te Bog poživi, sinko! Si-li priden? Znaš moliti?"

"Znam," odgovori deček, "a kdo si ti?"

"Vojnik sem, sinko."

"A čemu imaš puško?"

"Da streljam Turke."

"Ej, poglej ono puško," reče mali in pokaže s prstom na zid, "tudi moj očka je streljal Turke."

"Pojdi vendar sem, sinko," reče vojnik, prime dečka z obema rokama in ga posadi na svoje koleno; mali ogleduje molče sedaj dolge brke, sedaj tiplje zopet s prsti svetle ploščice. V tem prinese Katarina večerjo, Elija pa vrč vina.

(Dalje prihodnjič).

Kadar se selite

Ze večkrat smo povdarjali v časopisu, da naročniki, kadar se selijo, morajo svojo selitev direktno naznaniti v naš urad, in sicer osebno, ali potom pošte ali pa po telefonu. V nobenem slučaju ne smete povedati našim raznašalcem, da ste se preselili, ker je raznašalec prepovedano sprejemati enaka naročila. Ako boste točno v naš urad naznanili spremembo naslova, boste tudi točno dobili list na novi naslov. Prosimo, da to upoštevate!

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE!

Stara mati aretirana v Chicagi radi ropa

Chicago, 3. avgusta. Mrs. Ana Baarnski, stara 57 let, in stara mati, je bila danes prijeta od policije, ker je vozila avtomobil svojega sina, ki je izropal več uradov, in ki je bil včeraj na enem izmed roparskih pohodov ubit od policije.

Se je boril v armadi in bi bil deportiran

John Abronikas, Litvinec po rodu, bi imel te dni biti deportiran, dasi se je tekom svetovne vojne boril v ameriški armadi. Pred leti se je vrnil na Litvinsko, zopet prišel v Ameriko in se zopet vrnil domov. Pred tremi tedni pa je ponovno došel v Zedinjene države, kjer so ga na Ellis Islandu zadržali. Povedati ni mogel imena parnika, s katerim je zadnjič došel v Ameriko, pa je posebni preiskovalni odbor na Ellis Islandu dognal, da je prišel sem nepostavni potom ter je odredil deportacijo. Šele ko se je zanj potegnul naselniški komisar, so stvar rešili tako, da je bivšemu ameriškem vojaku dovoljeno bivanje v deželi.

* Zrakoplovec Hawks je preletel 160 milj včeraj v 35 minutah.

MALI OGLASI

Društvo Kristusa Kralja
Društvo Kristusa Kralja št. 226 K. S. K. Jednote ima v sredo večer važno sejo. Prošeni so vsi člani in članice, da so gotovo navzoči. — Tajnik.

Candy prodajalna

naprodaj, v slovenski naselbini, v bližini sole in cerkve. Za naslov vprašajte v uradu tega lista. (184)

Hiša

se da v najem, na novo dekorirana, lepa prilika za onega, ki dela na West Side. Rent je \$38. Furnez in kopalnice. Hiša se nahaja na W. 67th St., en blok od Lorain Ave. Zglasite se pri Frank Hočevar, 6904 Lorain Ave. (183)

Proda se preša

za eno tono, na rjuhe. Pozve se na 15012 Sylvia Ave. (Jul. 31. Aug. 2. 4. 6.)

Dve sobi

se oddasti. Vprašajte na 1187 E. 61st St., zgorej. (182)

V najem

se da stanovanje, 5 sob. Kopalnice in vsa oprema. Vprašajte na 1440 E. 63rd St. (183)

Na stanovanje

se sprejme dva fanta, s hrano ali brez hrane. Mirna slovenska družina. Vprašajte na 7204 Superior Ave. (182)

OGLEJTE SI

novo otvoren dom, zgrajen po slovenskem stavbeniku Aug. Kaušiču, na 18321 Neff Rd. Odprta za ogled vsak dan od 2. do 9. ure zvečer.

MESO! MESO!

Vedno velika zaloga svežega in suhega mesa. Prijazna postrežba in zmerne cene.

MARTIN FRANK

St. Clair-106th St. Market
Glenville 5994

Frank V. Opaskar

ODVETNIK
1119 HIPPODROME BLDG.
MAIN 3783
Ob točkah, četrtkih in sobotah zvečer od 6. do 8. ure na E. 93d St. in Union Ave.
OB SREDAH IN PETKIH
1195 E. 64th St.
Res. Tel. Yellowstone 0705-W

Zgorej na levi je slika 5-letnega Michaela Vangali, ki je bil zadnji torek žrtve vojne med raketi in v New Yorku. Na desni je vozček, v katerem je otrok sedel, ko so pričele žvižgati krogle iz strojne puške in je otrok bil na mestu ubit. Spodaj na levi je drugi otrok, ki je bil tudi ranjen pri tem in se bori sedaj s spirtjo v bolnici. Nad 5.000 ljudi se je udeležilo pogreba nesrečnega otroka. Policija je energično za morilec, toda do sedaj nima se nobenega sledu, dasi je razpisane \$25.000-nagrada za prijeteje morilcev.

THE OLD HOME TOWN

BLASCO IBANEZ

Za čast in ljubezen

ZA "AMERIŠKO DOMOVINO" PREVEL
A. SABEC

Kljub veredostojnosti, s katero so bile izrečene te vesede, se je Ferraguto zahotelo, da bi vzkliknil: "Laž!" Toda ostal je miren in pričel ji je celo verjeti, ko je gledal v njene črne oči, uprte vanj. . . Morda je govorila resnico.

Iz nadaljnjih besed je Ferragut zaključil, da živita dami v Rimu, da še nista dolgo v Neaplju in da njiju bivanje tam morda ni prostovoljno. Mlada žena je poznala to deželo, a doktorica je podvzela to potovanje za to, da spozna in vidi s svojimi lastnimi očmi kraje, katerim se je tolikokrat divila v knjigah.

Na postaji Battipaglia so morali prestopiti v drug vlak. Ker pa je bilo še dovolj časa in bi bilo čakanje predolgo, je kapetan povabil obe dami v bližnjo restavracijo. Bila je to lesena baraka, katera je zavdajala po smoli in vinu.

Tu so pričeli ponovno razgovor o Oceanu. Mlada žena je sklenila zadostiti kapetanovi ra dovednosti.

"Moj mož je bil profesor; bavil se je s prirodnimi znanostmi. Bili smo eno leto na poučnem potovanju v Patagoniji."

Nato je začela opisovati ekspedicije v Andine Cordillere.

Mornar jo je raztreseno poslušal; sledil je neki misli, ki je podžigala njegovo radovednost. "In kako se pišete?" jo je nenadoma vprašal.

"Imenujem se Freya (Freja). To je Wagnerse ime, ki znači Zemlja in istočasno Svoboda. . . Ali vam ugaja Wagner?"

In ne čakaje odgovora, je dodala v španščini, s svojim kreol-skim naglasom:

"Lahko me imenujete, če hočete, "mala vdovica." Ubogi doktor je umrl kmalu zatem, ko sva se vrnila v Evropo."

Nato so morali vsi trije oditi iz restavracije in odhiteti na postajo, če so hoteli dobiti vlak za Paestum, ki ni še odpeljal.

Ob obeh straneh proge se je krajina izpreminjala. Dospesvi v Paestum, so naši trije potniki namerili svoje korake proti ruševinam. Kō so prekorali Sirenina vrata, so se nenadoma pojavili pred njihovimi očmi veličastni ostanki mrtvega mesta, stavbe in hrami velikih proporcij.

Doktorica jih je z vodičem v roki razporejevala z neko avtoriteto veččaka: To je Neptunov hram, ta je Cererin, in onega nazivajo Bazilika.

Ob pogledu na njihovo veličino, solidnost in elegantnost je človek pozabljal na rimske stavbe. Samo Atene bi se morale kosati s spomeniki svoje Akropole s temi veličastnimi hrami.

Sedanji prebivalci tega mrtvega mesta, so bili edino veliki kuščarji, ki so ob prihodu tujece begali na vse strani ter se v svojim slepem strahu zaletavali tudi v noge obiskovalcev. Doktorica je od časa do časa dvigala svoje krilo ter skušala premagati svoj strah in gnus pred njimi z nervoznim smehom.

Nenadoma pa je Freya kriknila ter pokazala s prstom na podnožje starinskega oltarja. Tam je ležala vodna kača, črna kakor ebenovina, ter odmotavala svoje kolobarje po kamenju. Ulisej je dvignil svojo palico, toda preden je mogel udariti po kači, je čutil, kako je njegovo roko zadržalo dvoje nervoznih rok. Freya se je privila k njemu; lice ji je bilo blede in v njenih očeh se je zrcalil strah:

"Ne, kapetan! Pustite jo!"

Ulisej je zadržal, ko se ga je doteknilo to žensko bitje. Neki blagodišeči dih je zavel od nje v njegov obraz. Najrajši bi ostal

dolgo tako na mestu in užival to opojnost, ki je prihajala od nje. Toda Freya se je odmaknila ter pokazala na kačo, ki je pravkar potegnila svoj črni rep med dve plošči. Doktorica, ki je prestrašena utekala doli po stopnicah, je večkrat zaklicala Freyo ter jo primorala, da so odšli.

Freya se je zdelo, kako da pozna to kačo. Ta kača je bila gotovo božanstvo tega mrtvega hrama, ki je izpremenilo svojo obliko, da je moglo živeti v teh razvalinah. Ta kača je morala biti stara dvajset stoletij. Po Ferragutovi krivdi je Freya ni mogla vzeti v svoje roke. . . Bila bi ji rada govorila. . . Imela je namreč navado, razgovarjati se s kačami. . .

Ulisej je baš hotel sirovo izraziti svoje nazore o duševnem ravnovesju svoje tovarišice, ko ga je doktorica prekinila.

Dve polni uri so prebili v notranjosti obzidanega prostora, pregledali so ostanke ulic mrtvega mesta, razvaline amfiteatra, zlata vrata, skozi katera se pride na neko cesto, ob kateri se nahajajo grobovi. Skozi Morska vrata so se zatem popeli na nizek holm, odkoder je bil razgled na morje, na katerem ni bilo takrat niti enega jadra.

Doktorica je stopala naprej ter listala po svojem Vodiču, za njo pa sta stopila Ulisej in Freya.

Uliseju se je zdelo, da bi si bilo lahko osvojiti to žensko, ki je kazala toliko neodvisnega zadržanja. Vsed naglih triumfov, ki jih je bil vajen na svojih potovanjih, tudi zdaj ni dvomil o tem. Dovolj mu je bilo, ko je videl njen smehljaj, njene strastne oči in koketnost v glasu, s katerim mu je odgovarjala na njegove galantnosti. On jo je prijel za roko, dočim je ona govorila o prostranem morju, in ona je brez protesta obdržala svojo roko med njegovimi prsti, ki so je lahko stiskali. Doktorica je bila že daleč naprej, on pa je nenadoma hinavsko vzdihnil, objel Freyo okoli pasu ter jo hotel poljubiti.

Ona ga je odbila z močno kretinjo. Osvobodivši se njegovega objema, je stopila dva koraka od njega ter ga gledala z neprijeteljskimi očmi, kakršnih ni do tedaj še opazil pri njej.

"Nikdar ne bodite otročji, kapetan! Pri meni se vam ne bo posrečilo. . . Samo čas izgublajte s tem."

K temu ni dodala nobene besede več. Njena hladnost je svedočila kapetanu, kako zelo se je bil varal. Zatem si je zaman prizadeval, da bi ostal ob strani mlade žene, ker ta je tako spretno manevrirala, da je imela vedno doktorico med njim in med seboj.

Ko so dospeli na postajo, da bi se umaknili žgočemu solncu, stopili v čakalnico, kjer je stalo nekaj zaprašenih divanov. Da bi si pregnala čas čakanja, je vzela Freya iz žepa cigareto z zlatim ustnikom, in kmalu zatem se je napolnila soba z blagodišečim dimom egiptskega tobaka.

Ferragut, ki je bil šel med tem ven, da se informira glede prihoda vlaka, je prišel med tem nazaj in je začuden obstal, ko je slišal, da se dami živahno razgovarjati v nemščini. Ugledavši mornarja, sta tako spet pričeli govoriti v angleščini.

Želeč se vmešati v razgovor, je kapetan vprašal, koliko jezikov da govorita.

"Zelo malo: samo osem. Doktorica pa jih zna svojih dvajset. Ona zna jezike narodov, ki so že davno izumrli," je odgovorila Freya.

Mlada žena je izrekla te besede tako rezno, kakor da je za zmerom izgubila oni lahni ženski smehljaj, katerega Ferragut ni razumel.

Ko so sedli na vlak, je postajala doktorica vedno bolj in bolj nepristopna, čim bolj so se bližali Salernu. Impozantna dama je postajala vedno bolj rezervirana in molčeča. Rekla je, da namerava ostati v Salernu, kjer bo priredila s svojo tovarišico izlet ob obali. Zatem odideta v Amalfi, kjer bosta prenočili v nekem srednjeveškem gradu, kjer je Wagner prebil zadnje mesece svojega življenja, preden je odšel v Benetke, da tam umre. Potem gresta morda v Capri.

Ulisej je že hotel reči, da je to tudi njegov potni načrt, toda bal se je doktorice. Freya, kakor da je zaslutila njegovo žalost, ga je hotela potolažiti.

"To bo kratko potovanje, ki bo trajalo samo tri dni. Kmalu bova zopet nazaj v Neaplju."

Razstanev v Salernu je bil kratek. Doktorica ni hotela povedati Uliseju, kje stanuje. Zanj je bilo s tem konec njihovega prijateljstva.

"Upam, da se kmalu zopet vidimo," je rekla lakonično. "Samo gore se ne sestajajo."

Mlada žena pa je bila bolj jasna in je označila hotel na obali sv. Lucije, v katerem je stanovala.

Stojala na stopnici vagona, je Ulisej gledal za njima, kako sta se oddaljevali. Predno mu je izginila iz vidika, se je Freya obrnila ter se kapetanu še enkrat nasmehnila. Zatem je dvignila levo roko ter mu zapretila s kazalcem, kakor neposlušnemu otroku.

Ko je sedel potem Ulisej sam v oddelku železniskega voza, ga je spominjal duh parfema odsotne in postal je nekako malodušen; naenkrat se mu je zadelo življenje brezsmotno in brez cilja.

Ko se je povrnil na Mare Nostrum, je bil skrajno razdražen. Jezil se je na Antonija in ostala dva oficirja, ki ne pospešijo dovolj poprav parnika. Toda takoj za tem pa je rekel, da se ni treba žuriti, da se nikamor ne mudi, in naj se gleda le na to, da bodo poprave temeljito izvršene.

Zato se je po dveh dneh moštvo na ladji oddahnilo, ko je čulo, da misli kapetan oditi in se nastaniti na kopnem.

Ker je bilo treba čakati več kakor mesec dni, preden bi bil parnik popravljen, je Ferragut sklenil, da se nastani v kakem hotelu. Po kratkem premisleku, je poslal svojo prtljago v "Albergo Partenope," na obal Sante Lucije. To je bil hotel, katerega mu je označila Freya.

Odkazana mu je bila soba v gornjem nadstropju, odkoder je bil lep razgled na zaliv. Ko je dal sobarju, ki mu je prinesel prtljago, pet lir napitnine, je od njega izvedel, da je dama, za katero se je zanimal, "signora Talberg," da je zdaj nekje na potovanju, toda da se ima kmalu vrniti.

Dva dni zatem je javil sobar Uliseju, da se je signora Talberg vrnila. Ulisej je takoj občutil, kako se ga polasča nekak nestrpen nemir. Kaj bo rekla Freya, ko bo videla, da se je nastanil v njenem hotelu?

Ko je pristopil Ulisej k njemu, da se je takoj vzravnil, kakor da je čul, kako je zašumel bankovec v njegovi roki. Njegovo pojasnilo je bilo točno: "Signora Talberg malokdaj obeduje v hotelu. Ona ima prijatelj, ki stanujejo v neki meblirani sobi v obrabu Chiaia. Večinoma je pri njih. Včasih ostane zunaj tudi preko noči." In vratar spet sedel, tišeč med prsti bankovec, katerega mu je podaril kapetan.

Ulisej je prebil neznansko dolgo noč. Končno je vstal, odločen, da počaka Freyo ob vходу v hotel. Po zajtrku je pričel čitati novine, toda kmalu se je moral umakniti iz vestibula, odkoder so ga prepodili sobarji, ki so čistili pohištvo in iztepali preproge.

Ulisej je odšel iz hotela ter zavil v ulico Via Partenope in šetal ob terasi, ki je gledala na morje, vedno pazeč, da ne izgubi hotela iz oči.

Nenadoma je opazil Freyo, ki je šla po isti ulici, toda po drugi strani, kjer so stale hiše. Tudi ona ga je opazila in spoznala ter se nenadoma ustavila ob vходу v neko ulico, kakor da ne ve, ali naj obstane, ali naj nadaljuje svojo pot v notranjščino mesta.

Končno pa je prišla na obmorsko stran ulice in z mirnim smehljajem na ustnicah stopila k Uliseju Ferragutu. Že od daleč ga je pozdravila kot prijateljca, čigar navzočnost je ne more iznenaditi.

Podala sta si roke. Ona ga je mirno vprašala, kaj dela tukaj, in kako napredujejo poprave njegove ladje.

"Priznajte odkritosrčno, da

ko nemiren, vsak čas pričakujem, da ugleda Freyo.

Dolgo časa je šetal po hotel-skem vestibulu ter ježno žvečil konce cigare, ki jo je držal v ustih. Končno se je odločil, da stopi v vratarjevo ložo, ker ta človek je vse videl in vse slišal, dasi je izgledalo, kakor da zmerom spi.

Ko je pristopil Ulisej k njemu, da se je takoj vzravnil, kakor da je čul, kako je zašumel bankovec v njegovi roki. Njegovo pojasnilo je bilo točno: "Signora Talberg malokdaj obeduje v hotelu. Ona ima prijatelj, ki stanujejo v neki meblirani sobi v obrabu Chiaia. Večinoma je pri njih. Včasih ostane zunaj tudi preko noči." In vratar spet sedel, tišeč med prsti bankovec, katerega mu je podaril kapetan.

Ulisej je prebil neznansko dolgo noč. Končno je vstal, odločen, da počaka Freyo ob vходу v hotel. Po zajtrku je pričel čitati novine, toda kmalu se je moral umakniti iz vestibula, odkoder so ga prepodili sobarji, ki so čistili pohištvo in iztepali preproge.

Uliseju se je izvil iz prsi začuden "Ah!" Dozdej ni še nobena ženska govorila z njim tako odkritosrčno.

"Vaši navzočnosti se nisem čudila," je nadaljevala, "ker sem jo predvidevala. Meni so namreč poznane moške zvijače. . . Preden pa sem odšla, sem opazovala vaše prihode in odhode z okna svoje sobe."

Ferragut jo je gledal malodušen in presenečen.

"Zdaj bi se vam lahko izognila v kako prečno ulico, ko ste bili s hrbotom obrnjeni proti meni. Videla sem vas namreč prej, kakor ste vi mene opazili. Toda jaz ne maram zavlačevati lažnjive situacije. Boljše je, da se takoj pove čisto resnico. Zato sem tudi stopila proti vam."

Freya je instinktivno pogledala proti hotelu. Na pragu hotela je stal vratar, ki se je delal, kakor da zre na morje, toda prav

gotovo ju je opazoval.

"Pojdite!" je rekla Freya. "Spremite me kos pota; bova nekoliko pokramljala, nato pa se ločiva. . . Morda se ločiva kot večja prijateljca, kakor sva si bila dozdej."

Molče sta odšla po ulici Partenope in dospela do vrtov na obali Chiaia. Od tu ni bilo več videti njunega hotela. Ferragut je želel iznova pričeti pogovor, toda ni vedel, kako. Bal se je, da ne bi izgledal smešen. Ta ženska ga je napolnjevala s strahom.

Gledal jo je in opazil veliko izpremembo v njeni opravi. Zdaj ni imela več na sebi one obleke, v kateri jo je videl ob priliki njiju prvega sestanka. Sedaj je bila oblečena v svilen, modrobelo obleko, okoli vratu pa je nosila drago krzno. Črna ročna torbica, s katero je potovala, je bila zdaj nadomeščena z zlato narnico. V ušesih je imela uha-

ne s smaragdima, na prstih pa ji je blestelo kakega pol ducata briljantov, ki so se izpreminjali v čudovitih barvah v solnčni svetlobi. Na prsi ji je padal niz biserov, spetih okoli vratu. Bil je to sijaj bogate umetnice, ki nosi na sebi vse svoje dragulje, sijaj žene, ki ljubi nakit nadvse drugo in katera ne more živeti brez draguljev, s katerim se kinča in krasi, čim vstane iz postelje, ne brigajoč se za čas, niti za pravila dobrih običajev.

Toda Ferragut si ni mogel predstavljati, da bi bilo vse to njeno razkošje neumestno. Vse, kar je bilo na njej, se mu je zdelo občudovanja vredno.

Sam ne vedoč, kaj in kako, je pričel govoriti. Čutil se je sam sebi, ko je poslušal svoj glas; govoril je eno in isto, poslušajoč se različnih besed. Misli so mu bile neizbrane, ker so se sukale samo okoli ene resnice: ljubil je, strastno je ljubil Freyo.

SE PRIČNE V SREDO 5. AVGUSTA OB 8:30 ZJUTRAJ

Na tej razprodaji bomo nudili 1200 ostankov, po 3½ jarda, garantiranega pisanega blaga in percales, 36 inčev široki, pripravnji za obleke, obrežne pajamas in drugo. To blago se ni nikdar prodajalo ceneje kot po 25c jard, in sedaj lahko kupite 3½ jarda za 39c, dokler bo kaj zaloge.

Vrši se tudi predprodaja novega jesenskega blaga za obleke za otroke; 2½ jarda ostanki po 39c. Samo 250 ostankov blaga, 2½ jarda vsak, na prodaji. Poprej se je prodajalo po 49c jard, in sedaj lahko kupite 2½ arda za samo 39c, dokler bo kaj zaloge.

IN SEDAJ PRIDE VEČJA

39c

RAZPRODAJA

PRI

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste

EDINO PRAVA CHICAGO CHAIN STORE TRGOVINA V TEJ OKOLICI

SE PRIČNE V SREDO 5. AVGUSTA OB 8:30 ZJUTRAJ

Na tej razprodaji bomo nudili 1200 ostankov, po 3½ jarda, garantiranega pisanega blaga in percales, 36 inčev široki, pripravnji za obleke, obrežne pajamas in drugo. To blago se ni nikdar prodajalo ceneje kot po 25c jard, in sedaj lahko kupite 3½ jarda za 39c, dokler bo kaj zaloge.

Vrši se tudi predprodaja novega jesenskega blaga za obleke za otroke; 2½ jarda ostanki po 39c. Samo 250 ostankov blaga, 2½ jarda vsak, na prodaji. Poprej se je prodajalo po 49c jard, in sedaj lahko kupite 2½ arda za samo 39c, dokler bo kaj zaloge.

Chicago Chain Store Co.

6101 Glass Ave., vogal E. 61. ceste